

Nota de premsa

Girona, 18 de maig de 2018

EL DEPARTAMENT DE CULTURA ADQUIREIX EN SUBHASTA UNA OBRA DEL PINTOR D'AVANTGUARDA CELSO LAGAR PINTADA A GIRONA I DESTINADA AL MUSEU D'ART DE GIRONA

- El paisatge “Girona. Torre i absis de Sant Pere Galligants”, un oli sobre tela datat del 1915, va sortir a la venda el passat dijous 10 de maig, a La Suite Subastas de Barcelona per 20.000 €.
- L'obra es presenta al públic avui 18 de maig, amb motiu del Dia Internacional dels Museus, juntament amb les altres adquisicions del Departament de Cultura destinades al Museu d'Art el 2017, que encara no s'havien exposat: una taula gòtica atribuïda a Ramon Solà II i un dibuix de l'artista empordanesa Ángeles Santos

El Museu d'Art de Girona presenta les darreres adquisicions per a la seva col·lecció coincidint amb el Dia Internacional dels Museus. D'entre aquestes destaca l'adquisició més recent: una vista del monestir gironí de Sant Pere de Galligants, oli sobre tela de 70 x 89 cm, pintat el 1915 per l'artista Celso Lagar en una estada a la ciutat.

L'obra ha estat adquirida pel Departament de Cultura, a petició del Museu d'Art, en la subhasta celebrada a La Suite Subastas el passat 10 de maig, exercint el dret de tempteig i pel preu de sortida de 20.000 € més impostos.

Celso Lagar (Ciudad Rodrigo 1891- Sevilla 1966) va formar part de l'avantguarda de l'anomenada "Segona Escola de París", ciutat on va residir-hi llargament. Fill d'ebenista, va iniciar-se en l'escultura al taller de l'olotí Miquel Blay a Madrid i del també català Julio Antonio. Després d'un any de formació a la barcelonina Llotja, l'any 1911 va marxar a París becat per l'ajuntament de la seva ciutat natal. És allà on coneix la que va ser la seva dona, l'escultora Hortense Begué, i entra en contacte amb l'avantguarda del moment. Va fer amistat amb Modigliani – a qui li va dedicar dos retrats - Max Jacob, Derain i Leger, entre altres, i va entrar en contacte amb els marxants Paul Guillaume y Zborowski.

En esclatar la I Guerra Mundial, va retornar a Barcelona. El gener de 1915 les Galeries Dalmau li van dedicar una extensa exposició amb prop de seixanta obres. Llavors ja havia abandonat definitivament l'escultura i defensava una pintura en què va destil·lar les influències de l'avantguarda parisenca en un istme propi, el "planismo": una síntesi entre cubisme, fauvisme i futurisme que va caracteritzar les

seves primeres obres pictòriques, moment en què se situaria l'obra recentment incorporada al Museu d'Art de Girona.

El quadre és una vista de Sant Pere de Galligants des de dalt del passeig arqueològic, la mateixa perspectiva que pocs anys abans havia pintat Santiago Rusiñol, si bé en l'obra de Lagar predominen els plans de color, els volums geometrizants de les cases i el dinamisme futurista amb el detall del tren de França en marxa, fumejant, travessant el paisatge en la llunyania.

L'obra va ser pintada a Girona el mateix 1915. Lagar hi havia arribat uns mesos abans per preparar una exposició a la sala Athenea, a instàncies molt probablement de Xavier Montsalvatge, com apunta la professora Lluïsa Faxedas. De fet, en un breu del Diari de Girona del 27 de març de 1915, es dona notícia de l'exposició i de l'exhibició d'un quadre, probablement aquest, "inspirat en la nostra ciutat i pintat durant la permanència en la nostra ciutat". La curta estada a Girona li va valdre a Lagar ésser present en un capítol de l'obra *Fletmî Sdqî cd f dr sdr hadt s' SF lqmî* (1917) de Montsalvatge i Josep Pla, en el qual ens dona el títols de les cinc obres pintades a la ciutat, dues de les quals podrien coincidir amb aquesta: "Sant Pere de Galligants" o bé "El tren de França".

Després va retornar a Barcelona, on va establir amistat, entre altres, amb el pintor Barrades, i on va exposar de nou els anys 1916 i 1918. Va alternar Barcelona amb anades a Madrid, Bilbao i Orense, entre altres ciutats. A Girona sembla que hi va tornar una segona vegada, pels volts de 1918. A partir de 1920, instal·lat definitivament a París, les influències de les primeres avantguardes aniran desapareixent en favor d'una pintura de formes més classicistes i amb temàtiques més reduïdes, predominantment centrades en paisatges, bodegons i escenes de circ amb un regust picassià. La mort de la seva dona Hortense el 1955 l'abocarà a una profunda depressió i abandonarà definitivament la pintura. Després d'un curt internament en un sanatori parisenc, acabarà els seus dies a Sevilla.

El Museu d'Art de Girona no disposava fins ara de cap obra de Celso Lagar. Per contra, el Museu conserva i exposa altres vistes de Girona pintades, per exemple, per Santiago Rusiñol o per Mela Muter, coincidents en època i que testimonien l'interès dels artistes de la modernitat i l'avantguarda, catalans i internacionals, per la

ciutat de Girona. Alhora, ajuden a explicar un moment d'intensa activitat artística i literària a la ciutat, al voltant dels cercles d'intel·lectuals del moment i especialment a l'entorn de la sala "Athenea" de Girona. A aquest moment dolç de les arts a la ciutat, el Museu d'Art hi dedica una part de l'exposició permanent, que l'obra de Celso Lagar vindria a completar.

La seva adquisició suma una obra més d'aquest artista a les col·leccions catalanes, on hi és poc representat. Si bé és present en les principals col·leccions i museus de l'Estat, com el MNCARS, el Museo de Belles Artes de Bilbao o la col·lecció Thyssen, per citar les principals, a Catalunya únicament tenen obra seva el Museu Nacional d'Art de Catalunya – "Pastoral (1916) – i el Museu d'Art de Sabadell – "El riu" (1918).

Altres adquisicions: Una taula tardo gòtica i un dibuix d'Ángeles Santos

Entre 2016 i 2017 el Museu d'Art de Girona també ha rebut dues altres adquisicions d'obres per part del Departament de Cultura que venen a reforçar les col·leccions i les línies de discurs de la institució gironina: una taula gòtica atribuïda a Ramon Solà II, un dels millors exponents de la pintura gironina del segle XV i un dibuix a sanguina, retrat de Rafael Santos Torroella, realitzat per la seva germana Ángeles Santos.

La **taula tardo gòtica atribuïda a Ramon Solà II**, un tremp i or sobre fusta de 100 x 69,5 cm, amb la figura de Sant Jaume Apòstol, seria part d'una predel·la i sembla que formaria conjunt amb el sagrari adquirit per Santiago Rusiñol i que es conserva al Museu de Sitges. La compra, per valor de 25.000 €, va ser realitzada per dret de tempteig sobre exportació i ha permès que l'obra, de notable interès artístic, no fos venuda a l'estranger.

Ramon Solà II (c. 1445-1502), identificat com el mestre de Girona, va treballar intensament a la ciutat, ajudant al seu pare Ramon Solà I. Després de la mort del pare, el 1462, es va traslladar a Barcelona on sembla que va entrar en contacte amb el taller de Jaume Huguet. Vers el 1470 va retornar a Girona on va esdevenir un dels pintors més destacats i el principal receptor de la majoria d'encàrrecs pictòrics de la Catedral. Solà II estaria al capdavant d'un ampli taller en el qual hi col·laborarien altres pintors del moment satisfent encàrrecs per a tota la diòcesis. A la Catedral de Girona es conserven alguns testimonis de la seva obra – la policromia de la volta del

tercer tram de la seu amb la imatge de Sant Pere i dues pintures sobre taula dedicades a l'Anunciació— si bé se'n coneixen diversos encàrrecs. Al Museu d'Art de Girona es conserva i exposa un calvari atribuït a Ramon Solà II procedent de Santa Eulàlia de Cruïlles, tot i que estudis més recents vinculen aquesta obra al cercle de Girona i al anomenat “mestre de Cruïlles”.

La incorporació de l'obra als fons del Museu d'Art permetrà millorar la representativitat de les col·leccions gòtiques, un període clau i destacat de les col·leccions del museu i millorar l'estudi i coneixement d'aquest destacat pintor, encara desconegut.

El **dibuix**, sanguina sobre paper de 63 x 47 cm, és un retrat del crític d'art Rafel Santos Torroella, realitzat per la seva germana, la pintora Ángeles Santos (Portbou, 1911 – Madrid, 2013), amb signatura al dors. L'obra va ser adquirida per dret de tempteig per 1.035 € en la subhasta de Setdart del 21 de juny de 2017. El dibuix, de línies simples, mostra un Santos Torruella jove acarat a un cavallet, probablement dibuixant, una faceta del crític poc coneguda però a la que es va dedicar al llarg de tota la seva vida realitzant un nombre destacat de retrats, especialment d'artistes i escriptors. El dibuix complementa els fons, dibuixos i documentació d'arxiu, que l'Ajuntament de Girona va adquirir al hereus del reconegut crític.

Més informació:

Àngels Miralles
comunicació de Museu d'Art de Girona
comunicaciomag@gencat.cat